

Vasas Tamás

MI

„s-o-h-a m-á-r”, mondja az MI (mesterséges irgalom), amit ma éjjel kivételesen látsz is, mint egy kövér, fekete hollót, ahogy letelepszik az ágyad mellé... ablak már nincs. „drága kisfiam, képes vagy ezt egyáltalán felfogni, akit már nem vár senki sehhol, annak még magában beszélni sem szabad!” a szüleimmal és a nagymamával meglátogattunk egy távoli rokont, sosem látott rokont, ha jól értettem, nagymama unokatestvére lehetett, amennyire öreg volt, annyira beteg is, és most azt mondom, ez intervenció volt, hiszen látszott rajta, hogy már napok óta nem evett semmit, vagyis azért látogattuk meg, hogy a felnőttek a táplálkozás szükségességéről beszéljenek velem, pedig tudták, már csak néhány hete, talán napjai lehettek hátra. nyár volt, én bevonultam a nappaliba, emlékszem, milyen jó hűvös volt az a kis szoba, a hajdúsági házak augusztusi szaga érződött minden sarokban, ami ilyenkor még jót is tehet, de nem akartam nézni a televíziót, csak a kertet figyeltem az ablakból, és azt az öregembert láttam, egyedül ült a körtefa alatt, apámat szólongatta, aki nem volt ott, ahogy senki más sem, csak ő, és kérte, hogy az árnyékosabb részről szedje a körtétet, mert azok zamatosabbak, érettebbek, és csak szólongatta, de nem volt ott senki, mondom, egyedül ült a körtefa alatt egy szárnalmas pizsamában, magában beszélt, és az arcára volt írva a megvesztegethetetlen, kérlelhetetlen halál. nem vár senki sehhol.

most azt kérdezi tőlem, hogy lenne-e értelme, ha összeállítanánk egy részletes listát azokról a hollywoodi színészekről, akik valaha római pápát alakítottak a filmvásznon? szerintem lenne, szerintem nagyon is lenne. ez is tanulás, összekötni az „a” pontot a „b” -vel, az élet pedig erről szól, hogy tanulunk, hogy újra és újra embernek érezhessük magunkat. ő újra hetvennek érzi magát. „ha nem bánja,” pedig bántják őket, vajon meddig élnek a hangyák, akik aztán magukhoz képest tényleg hegyeket képesek megmozgatni? kellett neki azt a bogaras mesét bámulni egész éjjel... „élsz a saját hülye kis világodban, fiam, senkire nem vagy tekintettel.” pedig nem vár senki sehol. a másik nagyanyám falujában, nem is ritkán, előfordult, hogy egy napra esett egy temetés és egy nagy mulatsággal ünnepelt születésnap.

ezt varrd össze, ugye látod, hogy képregénybuborékok terebélyesednek a fejem fölött, de teljesen üresek maradnak? befejezné, „magyar helyesírási szabály”, ez lenne az új cím, és mondom, be is fejezné, de nem hagyom, miattam nem fog megtörténni, vissza kell billenteni a valóságba, akkor én, majd én visszabillentem, mielőtt kimegy rágyújtani, meg kell törni a csendjét, mégis, miért vizsgálja ő mindennap hosszú percekig a saját hímvevőjét? jó az akkor is, ha nem nézi. válaszolhatná azt is, hogy „miért, másét vizsgáljam?” de nem mond semmit, csak kimegy. csak rágyújt. nem vár senki sehol.